

REFERANSEGRUPPEMØTE – JUS112 Arve- og familierett, 1. studieår 2007/2008 - 10.6. 2008

Til stede: Kursansvarlig Torstein Frantzen, grupperepresentanter for 24 av de 33 gruppene.
I tillegg møtte Kari Kaland Bjørøy og Lars Skjold Wilhelmsen

Tilbakemeldingene gjengis stikkordsmessig, som enkeltinnspill fra representantene på møtet.

Kursets struktur/læringsutbytte:

Alle forelesningene klumpet sammen i begynnelsen. Ingen forelesninger etter 9.mai. Første gruppesamling kom for tidlig. Innføringsforelesningen fredag for å lære om.. var bortkastet. Start heller direkte på faget. Bedre koordinering mellom forelesningstema og storgruppene. I juni ble tema behandlet i storgruppene mens forelesningen om temaet var i mai. Ønsker nynorske arbeidsgrupper. Flytting av storgrupper i dag/tid uheldig.

Obligatorisk prøve:

Nivåspranget fra arbeidsgruppeoppgavene til obligatorisk prøve var stort. Hvorfor så lang tid for å få tilbakemelding i form av fem dårlige kommentarer i form av ok, ja , ja-vel. Lærer ikke noe av dette. Når kravet til oss studenter er kvalitet på våre kommentarer, så må man kunne forvente enda bedre kvalitet fra lærerstaben. På dette kurset har kvaliteten på tilbakemeldingene vært langt dårligere enn på de tidligere kursene. Det virket i mange sammenhenger som om kommentarene var klippet fra sensorveiledningen.

Gruppeoppgavene:

Mange oppgaver innen hver samling, men kommet gjennom dem. Ulik ordfordeling. Det er bra at temaene blir repetert gjennom arbeidsgruppeoppgavene. Enkelte spørsmål har vært diffuse.

Gruppelederne:

Vært dyktige. De har vist engasjement ut over det man kunne forvente. Fortsatt utfordring å få alle i gruppene med i diskusjonene.

Storgruppene:

Opgavene har vært vanskeligere enn oppgavene i arbeidsgruppene, men gode. Entusiasmen hos storgruppelederne er variabel. De eksterne har ofte vært dyktigere enn de interne storgruppelederne. Fått mer ut av gruppesamlingene enn av storgruppesamlingene, mente noen.

Når vi har valgt denne studieordningen må man tåle å bli pekt på – taper tid på den ”store tysnaden” ved å vente på at noen skal si noe. Storgruppelederne må sette standarden for deltakelse – hvordan man vil ha det – hva man forventer osv. Når storgruppelederne avviker fra det fakultetet sier, slapper man av.

Vi skal lære å argumentere. Storgruppelederne må vise at de har faglig autoritet.

Litteraturen:

Bøkene vanskelige. Dårlig forankring i rettspraksis, mange påstander. Krevende å lese. Hftet er godt.

Forelesningene:

Foreleseren i familierett er vanskelig å forstå, ofte for mumlende og for fort.

Ref: lsw 12.6.2008